

Sygn. akt II Ka 206/23

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lipca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia (del.) Paweł Mądry
------------------------	----------------------------------

--	--

Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Walerczak
---------------------	---

przy udziale prokuratora Leszka Wójcika

po rozpoznaniu w dniu 11 lipca 2023 r.

sprawy **R. B.**

oskarżonego z art. 279 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 24 stycznia 2023 r. sygn. akt II K 358/22

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 200 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 206/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 24 stycznia 2023r. w sprawie II K 358/22

Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

Granice zaskarżenia

Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
Podniesione zarzuty		

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

***Ustalenie faktów w związku z dowodami
przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy***

Ustalenie faktów

Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	-----	-----	-----	-----
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.	-----	-----	-----	-----

Ocena dowodów

Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów	
--	--

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	<p>1) zarzut obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść wyroku, tj. art. 7 kpk. poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego i uznanie ich za niewiarygodne w zakresie w jakim wskazuje, że nie popełnił zarzucanych mu czynów a sprzedawany złom to inny złom, tj. dwie felgi aluminiowe w rozmiarze 21 cali i inna stal nierdzewna, a nie był to złom pochodzący z przedmiotowej kradzieży z włamaniem, podczas gdy te fakty potwierdza nagranie rozmowy oskarżonego i świadka N. G. przedłożone do akt sprawy, któremu Sąd dał wiarę w całości,</p> <p>2) zarzut obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść wyroku, tj. art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zeznań świadków A. B. oraz P. Ł. i uznanie ich za niewiarygodne w zakresie jakim wskazali, że R. B. nie dokonał kradzieży z włamaniem i nie sprzedał przedmiotów</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

pochodzących z tej kradzieży, podczas gdy ci świadkowie wskazali, że oskarżony zbierał złom i go sprzedawał, ale tylko z prywatnych posesji i jedynie za zgodą właścicieli, a złom sprzedawany N. G. nie pochodził z kradzieży,

3) zarzut obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść wyroku, tj. art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zeznań świadka N. G. i uznanie ich za wiarygodne w zakresie jakim wskazał, że przyjmował on osobiście od oskarżonego R. B. złom w postaci arkuszy blachy oraz czterech felg aluminiowych, które to przedmioty miały rzekomo pochodzić z kradzieży z włamaniem, podczas gdy z nagrania rozmowy oskarżonego z N. G., któremu Sąd dał wiarę w całości wynika, iż świadek przyjmował od oskarżonego inny złom i to dwukrotnie, najpierw z felgi, a później blachę kwasówkę, nadto świadek zeznawał odmiennie podczas postępowania przygotowawczego i podczas postępowania sądowego, co dyskredytuje jego wiarygodność,

4) zarzut obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść wyroku, tj. art. 7 kpk poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny zeznań pokrzywdzonego R. P. i uznanie ich za wiarygodne w zakresie jakiej wskazywał, że był jeden arkusz stali nierdzewnej przytwierdzony do płotu, podczas gdy zgodnie z treścią wyjaśnień oskarżonego przy płocie leżały niewielkie ilości pociętych ścinek arkuszy blachy ze stali nierdzewnej i to te ścinki wziął za zgodą pokrzywdzonego oskarżony,

5) zarzut obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść wyroku, tj. art. 410 kpk poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności wynikających z uznanego za wiarygodne nagrania rozmowy pomiędzy oskarżonym a N. G. z dnia 20 sierpnia 2022 roku i tym samym oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie,

6) zarzut obrazy przepisów postępowania mającej wpływ na treść wyroku, tj. art. 410 kpk poprzez pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności wynikających z formularza przyjęcia odpadów metali z dnia 10 grudnia 2021 roku i wyjaśnień oskarżonego w zakresie ilości złomu, którego waga nie pokrywa się z ilością rzekomo ukradzionych arkuszy blachy ze stali nierdzewnej i felg wskazanych w zarzucie, a tym samym oparcie ustaleń faktycznych jedynie na części materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie,

które to błędy proceduralne skutkowały błędem w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku polegającym na uznaniu, że oskarżony popełnił zarzucany mu czyn, w sytuacji gdy zebrane w sprawie dowody nie świadczą o jego sprawstwie, co w konsekwencji doprowadziło do bezpodstawnego skazania oskarżonego

Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny

- obrońca kwestionując ocenę wyjaśnień oskarżonego dokonaną przez Sąd I instancji nie wykazał w uzasadnieniu apelacji argumentów przemawiających za zasadnością tak sformułowanego zarzutu, lecz w apelacji odniósł się krytycznie do dokonanej oceny pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie. Z tego powodu Sąd Okręgowy ograniczył się wyłącznie do stwierdzenia, że argumentacja Sądu I instancji dotycząca powodów uznania wyjaśnień oskarżonego za niewiarygodne w całości zasługuje na akceptację.

- zdaniem obrońcy, błędne było uznanie zeznań świadków A. B. i P. Ł. za niewiarygodne „podczas gdy ci świadkowie wskazali, że oskarżony zbierał złom i go sprzedawał, ale tylko z prywatnych posesji i jedynie za zgodą właścicieli, a złom sprzedawany N. G. nie pochodził z kradzieży”. W uzasadnieniu do tego zarzutu obrońca stwierdził, że świadkowie ci znają tryb i sposób życia oskarżonego, wiedzą w jaki sposób się zachowuje i jaki złom zbiera. Zdaniem Sądu Okręgowego, argumenty obrońcy nie są przekonujące, zaś Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu I instancji, iż wobec wiarygodności zeznań pokrzywdzonego, świadka N. G. i zgromadzonych dokumentów sprzeczne z nimi zeznania tych świadków należy uznać za pozbawione wiarygodności.

- obrońca kwestionując wiarygodność zeznań N. G. wskazał na treść nagrania rozmowy prowadzonej przez oskarżonego z N. G. stwierdzając, że z nagranej rozmowy wynika, że oskarżony sprzedał na skupie złomu inny złom niż objęty aktem

oskarżenia oraz że sprzeczność pomiędzy kolejnymi zeznaniami tego świadka dyskredytuje jego wiarygodność. Odnosząc się zatem w pierwszej kolejności do wartości dowodowej nagrania rozmowy należy stwierdzić, że wartość dowodowa tego nagrania jest znikoma. Z treści tej rozmowy wynika, że oskarżony usiłował wymusić na świadku korzystną dla niego treść rozmowy. Świadczą o tym chociażby takie fragmenty, gdy świadek podtrzymuje, że oskarżony sprzedał mu cztery alufelgi, zaś oskarżony natarczywie odpowiada, że sprzedał dwie sztuki. Nadto nagranie zostało – jak twierdzi oskarżony – sporządzone w dniu 20 sierpnia 2022r., a zatem przed otwarciem przewodu sądowego w sprawie, a tym samym przed przesłuchaniem tego świadka na rozprawie (07 września 2022r.). Oskarżony był obecny podczas przesłuchania świadka na rozprawie, a mimo to nie ujawnił faktu posiadania takiego nagrania i uniemożliwił świadkowi ustosunkowanie się do treści zawartych na tym nagraniu. Dodatkowo obrońca nie dostrzega oczywistej ułomności tego rodzaju wypowiedzi świadka, zarejestrowanej zresztą bez jego wiedzy. Otóż składając zeznania na rozprawie świadek zna powód wezwania, wie na jakie okoliczności ma zeznawać, a przede wszystkim składa zeznania pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Twierdzenia wypowiedziane w luźnej rozmowie, a zwłaszcza w sytuacji gdy drugi rozmówca stara się wymusić na podsłuchiwanym korzystne dla siebie treści nie stanowią równorzędnego dowodu w stosunku do zeznań złożonych w postępowaniu karnym. Kolejną

kwestią jest także to, że obrońca w apelacji nie wykazał na czym miałyby polegać istotne sprzeczności pomiędzy kolejnymi zeznaniami świadka N. G., zaś sugestia obrońcy, że świadek „podczas wizyty funkcjonariuszy policji (...) potwierdził wszystkie tezy policjantów byleby Ci opuścili teren prowadzonej przez niego działalności” jest wyłącznie czystą spekulacją i wytworem wyobraźni autora tej tezy.

- Sąd Okręgowy nie zgadza się także z zarzutem błędnej oceny zeznań pokrzywdzonego dokonanej przez Sąd I instancji. Obrońca w treści zarzutu zakwestionował wypowiedź pokrzywdzonego o tym, że „był jeden arkusz blachy ze stali nierdzewnej przytwierdzony do płotu” wskazując na wyjaśnienia oskarżonego, z których wynika, że R. B. zabrał z posesji pokrzywdzonego jedynie ścinki blachy, czyniąc to za zgodą pokrzywdzonego. Nadto w uzasadnieniu apelacji wskazał, że pokrzywdzony „uwidacznia ewidentną niechęć do oskarżonego, kierują nim pobudki zemsty na oskarżonym, a jednocześnie żywi on nadzieję na pieniądze z obowiązku naprawienia szkody”. Mimo tak ostrej oceny postaci pokrzywdzonego, brak jednak w dalszej części apelacji uzasadnienia dla tej tezy. Tymczasem wymowa zgromadzonych w sprawie dowodów jest taka, że pokrzywdzony ujawnił brak opisanych w zarzucie aktu oskarżenia przedmiotów i składając zawiadomienie o przestępstwie nie wskazał żadnego, nawet potencjalnego sprawcy kradzieży z włamaniem. Dodatkowo do sprawy dołączył fotografie, gdzie na jednej z nich widoczny jest arkusz blachy przytwierdzony do ogrodzenia (k. 6). Na trop

oskarżonego trafili funkcjonariusze KPP G., zatem brak jest w sprawie jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że pokrzywdzony działał „z zemsty” przeciwko oskarżonemu. Nadto nie do przyjęcia jest argument obrońcy, iż zeznania pokrzywdzonego są fałszywe jedynie z tego powodu, że określonej okoliczności zaprzeczył oskarżony w swych wyjaśnieniach. W polskim procesie karnym nie obowiązuje zasada wyższości wartości dowodowej wyjaśnień sprawy wobec innych dowodów. Zarówno zeznania pokrzywdzonego jak i wyjaśnienia oskarżonego zostały kompleksowo ocenione przez Sąd I instancji, zatem nadanie waloru wiarygodności zeznaniom pokrzywdzonego wiązało się jednocześnie z odmową uznania wyjaśnień za wiarygodne, co mieści się w granicach określonych art. 7 kpk.

- jak wyżej wskazano, wartość dowodowa nagrania rozmowy N. G. z oskarżonym jest znikoma (aczkolwiek należy zgodzić się z Sądem I instancji, iż z treści tego nagrania wynikają pośrednio okoliczności zgodne treścią zeznań tego świadka), zatem nie doszło w sprawie do obrazy przepisu art. 410 kpk w sposób opisany w zarzucie.

- Sąd Okręgowy nie zgadza się także z twierdzeniem obrońcy, iż treść formularza przyjęcia odpadów z dnia 10 grudnia 2021r. pozostaje w sprzeczności z ustaleniami faktycznymi dokonanyymi przez Sąd I instancji. Należy przypomnieć, że z zeznań N. G. złożonych na rozprawie wynika, iż oskarżony dwukrotnie sprzedawał na skupie złomu „blachy”. Za pierwszym razem sprzedał blachy łącznie z czterema alufelgami, zaś za drugim razem same blachy. W aktach

sprawy znajduje się jedynie jedno pokwitowanie przyjęcia odpadów metali (k. 35) z 10 grudnia 2021r., z którego wynika, iż oskarżony sprzedał 41,5 kg złomu stali nierdzewnej. Istotne jest także to, że z zeznań N. G. wynika, że blach było 40-50 i były „nieduże”. Tymczasem pokrzywdzony zeznał, że w kontenerze znajdowało się 15-20 arkuszy blach o wymiarach 3m x 1,5m. Zestawienie tych informacji wskazuje na to, że oskarżony dokonał pocięcia blach przed ich sprzedażą. Z tych też powodów sprzedaż blach mogła nastąpić etapowo, zaś waga złomu stali nierdzewnej ustalona w dniu 10 grudnia 2021r. nie stanowi wagi całej blachy skradzionej pokrzywdzonemu, lecz jedynie blachy sprzedanej tego dnia w tym konkretnym skupie złomu. Warto w tym miejscu przypomnieć, że do znamion czynu przypisanego oskarżonemu nie należą okoliczności towarzyszące sprzedaży skradzionych przedmiotów, lecz wyłącznie okoliczności związane z kradzieżą mienia R. P. z zamkniętego kontenera. Wprawdzie w tym zakresie obrońca ma rację twierdząc, że brak jest w sprawie naoczego świadka lub dowodu bezpośrednio wskazującego na sprawstwo oskarżonego, to jednak zgromadzone w sprawie poszlaki prowadzą wyłącznie do jedynego wniosku, iż R. B. dokonał kradzieży z włamaniem w sposób opisany w zarzucie, zatem Sąd Rejonowy nie dopuścił się w tym zakresie błędu w ustaleniach faktycznych postulowanego w apelacji obrońcy.

Wniosek

<p>wniosek o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego</p> <p>ewentualnie o</p> <p>zmianę kwalifikacji prawnej czynu na art. 119 § 1 kw i na tej podstawie wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu pracy na cele społeczne w wymiarze 30h w stosunku miesięcznym</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<ul style="list-style-type: none"> - bezzasadność apelacji warunkowała brak podstaw do uwzględnienia wniosku o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego, - dodatkowo należy wskazać, że nie było w sprawie jakichkolwiek podstaw do zmiany kwalifikacji czynu zarzuconego oskarżonemu na przepis art. 119 § 1 kw, gdyż bez względu na wartość mienia każda kradzież z włamaniem stanowi występki, - na marginesie należy jedynie zauważyć, że sprzeczne z przepisami byłoby ukaranie oskarżonego za czyn z art. 119 § 1 kw na karę roku ograniczenia wolności w sytuacji, gdy wykroczenie to jest zagrożone karą 1 miesiąca ograniczenia wolności 		

<p>OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE</p> <p>UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>4.1.</p>	<p>-----</p>

Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
cały wyrok	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
bezzasadność apelacji i brak podstaw do zmiany wyroku z uwagi na okoliczności uwzględniane przez sąd odwoławczy z urzędu	
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
5.3.1.1.1.	----- # art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia	

5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

Zapłaty prawa i wskazania co do dalszego postępowania		

Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	apelacja obrońcy okazała się w całości bezzasadna, zatem z mocy art. 636 § 1 kpk oskarżony ponosi koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w całości. Na zasądzone koszty składa się opłata w kwocie 180 zł (art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych) oraz kwota 20 zł tytułem wydatków (ryczałt za doręczenia pism sądowych w postępowaniu odwoławczym).

PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	cały wyrok		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana